

181. Toespr. opening tent. Jan Beekhuizen, o.a. over diefstal van tin door
Willem Ballard te Rotterdam, 1979

Door B. Dubbe bewaarde tekst waarvan niet is vastgesteld dat die als zodanig is
gepubliceerd. Van de in hierin vermelde onderzoeksresultaten is natuurlijk wel
veel verwerkt in publicaties.

*Openly Tentoonstelling J. Beckhuys
G'dary 10-9-'79*

In 1692 verklaarde een zekere Robbert Wood voor een Rotterdamse notaris, dat hij op 13 juni van dat jaar naar het huis van de hem bekende Willem Ballard aan de Boompjes te Rotterdam was gegaan, alwaar hij tot zijn verrassing de schout, de bode en de dienaar van Justitie aantrof. Deze stedelijke ambtenaren waren op zoek naar verdwenen goederen, waaronder een aantal tinnen voorwerpen, van een weduwe wier naam er hier niet verder toe doet. Willem Ballard werd er van verdacht, dat hij zich deze zaken had toegeëigend. De dienaren van het Recht maakten aanstalten het huis te betreden, teneinde een onderzoek in te stellen. Willem Ballard echter zat niet voor een gat gevangen en eiste inzage van een bevel van de burgemeester waaruit zou blijken, dat zij dit onderzoek te zijnen huize mochten instellen. Deze machtiging ontbrak evenwel, zodat de schout en zijn dienaren afdropen om alsnog toestemming te gaan vragen het pand te mogen betreden. Ondertussen trachtte Ballard - hij werd niet ten onrechte verdacht - de eigendommen van de weduwe te verbergen. In de keuken hing hij verschillende stukken huisraad op alsof ze van hem waren en in zijn kast zette hij een dozijn tinnen tafelborden, twee of drie schotels en ander tinnewerk. Terwijl hij dit deed zei hij grimmig: "Het is duyvels, dat de naam hieronder op de bodem staat". Zo kwaad als deze Ballard was over het feit dat de tinnen voorwerpen zo duidelijk waren gemerkt met de naam van de eigenaar, zo blij zijn wij vandaag aan de dag een merk - of het nu een gietersmerk of een eigendomsmerk is - te kunnen thuisbrengen. In dit verband kan dan ook worden opgemerkt, dat een tentoonstelling een belangrijk middel is om de kennis ^(van vormen en merken van tinnen voorwerpen) te verdiepen en de belangstelling te stimuleren. Er komen vaak totaal onbekende stukken te voorschijn, die aanknopingspunten verschaffen voor de identificatie van tot

dan onbekende tinnegieters.

Wat het organiseren van tentoonstellingen betreft hebben de tinliefhebbers dit jaar geen reden tot klagen. Eerst was er de manifestatie Keur van Tin uit de havensteden Amsterdam, Antwerpen en Rotterdam, die op 5 oktober a.s. te Rotterdam opnieuw wordt geopend. Thans zijn wij hier samen gekomen voor de vernissage van de expositie Tin uit Europese landen, georganiseerd door Het Kabinet, gepersonifiëerd in Jan en Lydia Beekhuizen, ter gelegenheid van het tienjarig bestaan van hun zaak. In 1969 heeft de heer Beekhuizen de in 1945 te Helmond gestichte antiëekzaak van zijn vader overgenomen en zich samen met zijn vrouw te Amsterdam gevestigd in een straat waarin al zoveel antiquairs hun sporen verdiend hebben. Hun belangstelling voor tin hebben zij niet onderstoelen of banken gestoken. Het is een van de voornaamste pijlers geworden waarop de zaak nu rust. Door hun speurwerk is niet alleen menig fraai stuk tin voor Nederlandse collecties behouden gebleven, maar kon ook de herkomst dikwijls worden vastgesteld. Deze zin voor bestudering van hun objecten blijkt ook uit de catalogus, die de nu te openen expositie begeleidt. Met het uitspreken van de wens dat Het Kabinet nog een lang leven beschoren moge zijn en dat deze tentoonstelling een succes mag worden verklaar ik haar gaarne voor geopend.